

[N. P. Andreasen.]

klar over, at naar man sætter Valgrets- alderen ned fra 35 til 23 Aar, saa gælder det alle; men i det her foreliggende Tilfælde vil det blive saaledes, at nogle vil komme til at bære et meget stort Kurstab fremdeles, saadan som de hidtil har gjort det, medens andre vil komme til det i meget større Ud- strækning, end Tilfældet er for dem i Øje- blikket, for det ærede Medlem ved jo godt, at dette vilde ikke blive rettet ved det fore- liggende Lovforslag; der retter man kun paa Forholdet for de Ansøgere, der kommer til, idet man dækker dem for Kurstabet. Saadan bærer man sig ikke ad, naar man ændrer Valgretsaldere, Valgretsaldere bli- ver sat ned for alle.

Jeg kunde ogsaa have Lyst til at gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at da denne Lovgivning første Gang blev forelagt her i Rigsdagen, mødte den højtærede Landbrugsminister med Forslag om at sætte rede Penge ind i Loven; det mente vi var det rigtige. Det ærede Medlem taler om, at de ikke vil være med til denne Tvangsudskriv- ning for at skaffe Pengene. Men det er jo ganske givet, at hvis man skal skaffe Penge til en Lovgivning af den Karakter, der her er Tale om, saa skal Pengene ogsaa skaffes et Sted fra, og det vilde da være det eneste rigtige, at man, naar man gennemførte en saadan Lovgivning, ogsaa vidste, paa hvilken Maade disse Penge kom frem. Jeg forstaar ikke, at man fra Venstres Side dengang for- hindrede det, som i Virkeligheden var det eneste rigtige, nemlig at der igennem Gælds- saneringsloven blev stillet de fornødne Midler til Raadighed. I de to Aar, som Gældssaneringsloven har virket, vilde dette have været en ualmindelig stor Hjælp for Tusinder af Landbrugere, som i mange Til- fælde næsten ikke kunde hjælpes ved denne Lov, fordi Kurstabet slugte det hele, idet Kursen i Begyndelsen laa helt nede paa 87—88 og 89. Nu kan det ærede Medlem sagtens staa her ved denne Lovs Behandling og fortælle, at nu maa det hele rettes. Nej, nu er der 20 000 behandlede Ejendomme, der er ude i Vanskeligheder, og nu ligger Kursen, saa vidt jeg ved, paa 93—94 eller derom- kring. Nu er Sagen altsaa en helt anden, men dengang vi arbejdede med den i de første 1½ Aar, var Forholdene vanskelige, og der var mange Landmænd, som var ude for saadanne Vanskeligheder, at det var næsten umuligt at gennemføre Lovgivningen paa dette Omraade, saaledes som den burde og skulde gennemføres.

Jeg vil gerne anbefale de af Ministeren

og Udvalget godkendte Ændringer og anbe- fale at stemme imod de af Venstre og de Konservative stillede Ændringsforslag.

J. S. Foget: Jeg maa erkende, at det var med nogen Forundring, men ogsaa med stor Glæde, jeg gennemlæste visse Afsnit af den afgivne Betænkning.

Det, der har mest Realitetsværdi — fordi vi ved, at dette bliver gennemført — er Regeringspartiernes Ændringsforslag Nr. 2, 3 og 4. De imødekommer den Henstil- ling, som det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen og jeg begge fremkom med ved første Behandling om at lade de Landmænd, der har Gæld svarende til Ejendomsskyld- værdien, faa Adgang til Gældssanering straks, i Stedet for at de, som i Forslaget bestemt, skulde vente til 1. April 1940. Jeg vil gerne udtale en Tak, fordi man har imødekommet dette Ønske, men samtidig udtale min Forundring over, at det ikke har fundet fuld Tilslutning fra alle Partier. Det er nemlig, som jeg saa ofte har frem- hævet, ikke mindst de Landmænd, der ligger ved den paagældende Gældsgrænse, der er stærkest udsat for Kreditors For- følgelse i Tilfælde af Betalingsvanskeligheder. Naar nu dette gennemføres, vil jeg samtidig meget stærkt henstille, at man forlænger Henstandslovens § 1 med det Tillæg, vi fik indsat sidste Aar, indtil 1941, saa Land- mændene kan faa Tid til at faa deres For- hold ordnet under Gældssaneringen, før man slipper Kreditor løs paa dem.

Vi kan ligeledes under Henvi- sning til mine Udtalelser ved første Behandling om Familiegæld, Akkordlaan m. m. og under Hensyn til den af det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen fremførte Udtalelse fra Købmandsforeningerne give Tilslutning til de Konservatives Ændringsforslag Nr. 1, idet man ikke behøver at indskærpe Be- grebet „effektiv Gæld“ mere, end det allerede er sket.

Venstres Ændringsforslag Nr. 5, der gaar ud paa, at § 3 i Forslaget udgaar, er taget tilbage, og vi kommer saa til § 4. Denne Paragraf, der indeholder nærmere Regler for Grænsen for Tinglysning af Gæld i Ejendomme, der har faaet Laan ifølge Loven er, efter vor Mening yderst uheldigt affattet. Havde man fra Regeringens Side sat en gene- rel Grænse, f. Eks. 110 pCt. af Pante- værdien for alle Laantagere, vilde vi for vort Vedkommende ikke have ladet os afskrække herfra, men som Forslaget er ud- formet, saaledes at man stiller de forskel- lige Landmænd ulige, ja, saaledes, at denne